

סעודת שבת

עם ראש הישיבה שליט"א

גליון 2
פרשת קדושים
(בחול"ל אחריו) כ"ט ניסן
שנת ה'תשפ"ב

מי זה 'אני'

ראש הישיבה שאל את הילדים: מי צריך סודה? וכולם צעקו 'אני!' 'אני!'. אז הראש ישיבה אמר, 'אני' זה הקדוש ברוך הוא. אז הבן של ראש הישיבה יוסף אמר 'יוסף צריך סודה' אז הראש ישיבה נתן לו.

אני אוהב את הקדוש ברוך הוא

ראש הישיבה אמר לאחד הילדים שהיו שמה, תספר לאבא שלך מה אמרתי לך בדרך הביתה, למה לראש ישיבה יש הרבה כח, והראש ישיבה סיפר שבדרך חזור מבית הכנסת הילד נאנח ואמר "אין לי כח!", והראש ישיבה אמר לו אתה יודע למה יש לי הרבה כח? כי אני אוהב את השם!

אחרי שאכלו את המרק נענה ראש הישיבה ואמר: אמא! המרק היה מאד טוב! ואחד הילדים אמר הקדוש ברוך הוא טוב! (כי ראש הישיבה מכניס את זה בילדים שהקדוש ברוך הוא זה הדבר הכי טוב) וראש הישיבה אמר לו: נכון, אתה יודע מצויין! אתה צדיק!

ראש הישיבה שאל מה יותר טוב? כל הסוכריות והמתקים? או הרבנו של עולם? וכולם צעקו "הרבנו של עולם!" מה הדבר הכי טוב בעולם? "הרבנו של עולם!"

ראש הישיבה אמר לאחד הילדים להוציא משהו מהסוכה, אבל הילד לא רצה, אז ראש הישיבה אמר לו בשקט בחריפות "אם אבא מצווה לעשות משהו, לא משנה מה, חייבים לציית מיד".

כי טוב ה'

בסעודה אכל גם אברך מאנשי שלומינו שהיה לו פרשיה שלמה, שהממשלה התערבו אצלו וכו', וראש הישיבה שאל אותו: כבר שרת היום כי טוב ה'? אז הוא ענה שעוד לא, אמר לו ראש הישיבה אז תשיר עכשיו! וראש הישיבה התחיל לשיר "כי טוב השם ווייל דער אייבערשטער איז גוט..." וראש הישיבה סיפר על אחד הילדים שבדרך לבית הכנסת נפל וקיבל מכה חזקה, ואתה יודע מה הוא אמר? כי טוב השם הקדוש ברוך הוא טוב!

וראש הישיבה ציין, שיתכן שהניגון זה לא ניגון כזה יפה, אבל את המילים צריכים לשיר כל יום.

סעודת ליל יום טוב שני של גלויות יו"ט סוכות

אברך מספר: זכיתי ב"ה לאכול את הסעודה בלילה השני של סוכות אצל ראש הישיבה שליט"א, ואני רוצה לכתוב את כל מה שזכיתי לראות ולשמוע בסעודה היפה.

לא יוצאים מהסוכה

כשראש הישיבה חזר הביתה ירד קצת גשם, ראש הישיבה עשה מיד קידוש ונטל ידים. אחר כך ראש הישיבה אמר שיש לו "סיפור של תפילה", אחרי התפילה הילדים באו להגיד לראש ישיבה שירוד גשם בחוץ, והראש הישיבה ביקש מהקב"ה שלא ירד גשם כדי שיוכלו ללכת הביתה מבית הכנסת, והקב"ה עזר והפסיק לרדת גשם.

ראש הישיבה סיפר על חסידי ליובאוויטש שהם לא מפחדים מגשם בסוכות, הם אפילו לא מתקנים "שלאק". (כיסוי לסוכה למקרה שירוד גשם) אז מישהו שאל, "מה הם עושים כשירוד גשם?" ענה לו ראש הישיבה "כלום, הם נשארים לשבת והם לא זזים מהסוכה, האדמו"ר מליובאוויטש נ"ע היה יכול לשבת שעות בגשם בסוכה, נטף ממנו מים מכל הצדדים אבל הוא נשאר בסוכה". אז מישהו שאל מה עם לישון? הם גם ישנים בסוכה כשירוד גשם? ענה לו ראש הישיבה שהם לא יושנים בחג הסוכות, מקסימום מנמנמים על הכסא, כמו שכתוב בגמרא בשמחת בית השואבה - לא ראינו שינה בעינינו, שלא ישנו כל הלילה - רק נמנמו קצת.

ראש הישיבה סיפר שבבוקר כשהוא סיים לנענע את ארבעת מינים נפל לו האתרוג מהיד ונפסל, אבל זה נפסל רק ליום הראשון אבל לשאר הימים זה כשר.

'זמן שמחתינו'

ראש הישיבה שאל, "מי יודע למה קוראים לסוכות זמן שמחתינו? לפסח קוראים 'זמן חירותינו' כי אז יצאו ממצרים, לשבועות קוראים 'זמן מתן תורתנו' כי אז קיבלנו את התורה, אבל למה נקרא סוכות 'זמן שמחתינו'? כי זה מיד אחרי יום כיפור ואז כל יהודי מצוחצח ונקי מעבירות, בגלל זה סוכות זה זמן כל כך שמח, הזמן הכי יפה בשנה זה בין יום כיפור לסוכות, כי אז כל אחד נקי.

מילתא דבדיחותא

ראש הישיבה סיפר בדיחה: איש אחד הראה לחבר שלו ציור שהוא צייר, הוא הראה לו דף ריק, ואמר לו "רואים פה סוס עומד ליד המים ואוכל דשא", אז אומר לו השני "אני לו רואה פה שום דבר זה סתם דף ריק ... איפה המים?" ענה לו הראשון "אה המים, הסוס כבר שתה אותם", אז הוא שאל אותו "ואיפה הדשא?" אז הוא ענה לו "הסוס כבר אכל את זה" אז הוא שאל "איפה הסוס? אני בכלל לא רואה כאן סוס" אז הוא ענה לו "הסוס סיים לאכול ולשתות אז הוא הלך"...

ראש הישיבה סיפר עוד בדיחה: פעם היה חתן שאכל אצל השווער (חותן) שלו, והשווער ביקש שיגיד ווארט, אז הוא אמר "בפרשת השבוע יש פסוק, ויש שאלה על הפסוק, ויש על השאלה תירוץ ... והכל מסודר ואפשר כבר להמשיך לאכול" ...

משחק עצתו אמונה

ראש הישיבה סיפר על אחד מאנשי שלומינו שעושה את הסעודה אצלו בבית מעניין לילדים, הוא משחק עם הילדים שלו "משחק עצתו אמונה". הוא לא נותן לילדים שלו לקרוא עצתו אמונה לפני שבת, ובשבת בסעודה הוא מקריא שאלה, ולכל ילד יש הזדמנות לנסות לנחש מה תהיה התשובה, ואחרי שכולם סיימו הוא מקריא את התשובה של ראש הישיבה.

אחד מאנשי שלומינו שהגיע לבאטע אחרי הסעודה סיפר הרבה בדיחות, את אחד הבדיחות ראש הישיבה חזר וסיפר בקול לכולם, שפעם אחת היה יהודי שהגיע לשאול את הרב שאלה הלכתית, היות שהרופאים נתנו לאבא שלו רק חמש שבועות לחיות, ובעוד חמש שבועות הוא יצטרך לשבת שבעה, אבל אז הוא לא יוכל לשבת שבעה, כי אז זה העונה הכי חזקה שלו בעסקים אז הוא רוצה לדעת אם הוא יכול לשבת עכשיו שבעה במקום אז ... ואם אבא שלו צריך לנחם אותו ...

הוא גם סיפר שפעם היה יהודי זקן שהיה משועמם, וכל יום הוא היה מגיע לרופא עם משהוא אחר, פעם כאב לו העין, פעם כאב לו הרגל, פעם השן ... וככה כל יום. יום אחד הרופא שם לב שכבר יומיים האיש לא הגיע, למחרת הוא הגיע והרופא שאל אותו 'מה קרה שכבר יומיים לא באת?' אז הוא אמר 'סליחה אדוני הרופא, אני מאד מצטער שלא יכולתי לבא, פשוט לא הרגשתי טוב ...'

מידות טובות

ראש הישיבה סיפר סיפור על החפץ חיים. החפץ חיים היה בונה את הסוכה שלו כל שנה במקום מסויים, כשהחפץ חיים התחתן בזיווג שני הוא בנה את הסוכה שלו במקום שהוא בנה את זה כל השנים. אבל כשהוא סיים לבנות את הסוכה, אשתו אמרה לו שהיא מעדיפה שהסוכה תהיה במקום אחר, אז החפץ חיים פירק את הסוכה ובנה את זה במקום שאשתו רצתה, למחרת היא אמרה לחפץ חיים, אתה יודע? נראה לי שעדיף שזה כן יהיה במקום שזה היה בהתחלה, אז החפץ חיים שוב פירק את הסוכה והקים את זה על המקום הראשון.

ראש הישיבה הסביר: מה זה גן עדן? לילדים קטנים אומרים שבגן עדן יש את כל הממתקים והסוכריות, וראש הישיבה אמר לאחד הילדים שישבו שם "נכון יענקל'ה? נכון שבגן עדן אפשר להוריד מהעץ את כל סוגי הצעצועים ומשחקים?" ולילדים קצת יותר גדולים אומרים דברים אחרים, אבל מה זה באמת גן עדן? רבנו ז"ל אומר שגן עדן זה כשמודים להשם, כשאומרים "תודה לך השם! זה גן עדן!".

מעלת העוסקים בעבודת החינוך

באמצע שוחחו בנושא של "חדר", וראש הישיבה סיפר לילדים מי יהיה המלמד שלהם השנה, וראש הישיבה אמר שעדיין חסר לו מלמד אחד וראש הישיבה שאל את האברך ... נרו יאיר שהיה שם אם הוא רוצה להיות מלמד, 'אתה תוכל לשבת עם נשמות טהורות ולדבר איתם מהשם!'.

ראש הישיבה סיפר שהאברך הזה יצא לעבוד בקיץ, ואחרי זה הוא עשה לעצמו חשבון שהוא מעדיף ללמוד מאשר לעבוד, וראש הישיבה הסביר שזה סתם חבל לעבוד קשה. כי בין אלה שעובדים ובין אלה שלומדים, לשניהם יש כסף, ולשניהם אין כסף.

ראש הישיבה אמר שהוא רוצה למנות מגיד שיעור לבחורים הצעירים וראש הישיבה שאל את בנו הרב אלחנן נרו יאיר אם הוא רוצה להיות מגיד שיעור ולהגיד שני שיעורים ביום, שיעור בגמרא ושיעור בשולחן ערוך, והראש ישיבה שאל את כלם 'אתם מסכימים? אתם תחזקו אותו?'

אחרי כך שר ראש הישיבה עם הילדים "איך זיץ מיר אין מיין סוכה'לע, פון ברעטעלעך און סכך" (אני יושב לי בסוכתי, מדפנות וסכך ...) וראש הישיבה נתן להם להרגיש מאד נעים, וראש הישיבה הפך את המשקפיים שלו ועשה מאד שמח.

לא בועטים בסוכה

ראש הישיבה סיפר מה יקרה כשיבא המשיח. הגויים יטענו שזה לא הוגן, הם רצו את התורה, אז הקב"ה יגיד להם "אני נותן לכם מצוה אחת ונראה אם תוכלו לקיים את זה" והקב"ה יתן להם את המצוה של סוכה, ואז הקב"ה יעשה מזג אויר מאד חם, והגויים יצאו מהסוכות ויבעטו וישברו את הסוכות. נשאלת השאלה, היהודים הרי גם כן לא ישארו בסוכות?! (כי יהיה מאד חם ומצטער פטור מהסוכה) אז מה רוצים מהגויים? רק מה, שהיהודים לא ישברו את הסוכה כשהם יצאו.

באמצע הסעודה הגיע אברך שהזיע מהדרך הארוכה שהלך מביתו לסוכתו של ראש הישיבה, ובסוכה היה חם, אז ראש הישיבה אמר לו 'חם לך? קמיין לעצמך שהיית בסאונה!'